

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

22

IN NEDERLAND 50 Cts

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

CHRISTOFFEL COLOMBUS

CHRISTOFFEL COLOMBUS

Mijn naam is Colombus. Ik ben zeeman en geboren in Genua. Wij begeven ons naar Palos. Voor een vreemdeling is het moeilijk werk te vinden.

Bravo ! Eindelijk ontmoet ik een zeeman die onbekende zeeën en zeemonsters niet vreest !

Dank zij de aanbeveling van Pater Prior, wordt de Genuese zeeman ontvangen door de aartsbisschop van Toledo, Gonzalès de Mendoza.

De aartsbisschop stelt uiteindelijk Colombus voor aan de koning en de koningin.

Ik zal uw plan door een speciale kommissie laten onderzoeken !

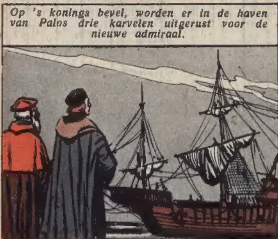

Maar dat is wraakroepend ! Wat een dwaasheid ! Wat ga je nu doen, beste vriend ?
Mijn plannen aanbieden aan de Franse kroon...

Die man heeft het vuur van een veroveraar in zijn ogen ! Ik zal er de koningin zelf over spreken...

Hij doet het.
Majesteit, ik heb volledig vertrouwen in Colombus, zijn kennis, zijn ervaring, zijn geloof en zijn plannen. Dat alles zijn waarborgen voor het welslagen van zijn plan...
Ja, sire, wij moeten hem helpen !...

Een bode slaagt er in Colombus in te halen en hem naar het hof terug te brengen.

Op 17 april 1492...
U heeft mij overtuigd ! Ik bevorder u tot admiraal en onderkoning van alle gebieden die u zult ontdekken. U krijgt het recht op een tiende van al het goud, edelgesteenten en koopwaren die uit die nieuwe gebieden zullen gehaald worden.

Op 's konings bevel, worden er in de haven van Palos drie karvelen uitgerust voor de nieuwe admiraal.

De gedachte aan al de gevaren die ze zullen moeten trotseren, doet de matrozen op de vlucht slaan...
Een koninklijk dekreet ontslaat de misdadige matrozen, die u willen vergezellen van rechtsvervolging.

Dat ziet er lief uit : galeiboeven aan boord te krijgen !
Is u Christoffel Colombus ?

Ik heet Martin Alonzo Pinzon. Ik ben, zoals mijn twee broers, zeeman en reder. Uw plan heeft mij bekoord. Interesseert het u, dat wij voor u bemanning recruteren ?...

En zo vertrekken op 3 augustus 1494 in de haven van Palos, de « Santa Maria », de « Pinta » en de « Niña », met respektievelijk 42, 26 en 22 matrozen aan boord.

Wij zeilen nu reeds zes weken naar het westen.
Wij hebben buitengewoon gunstige winden...

Naar het schijnt komen die winden bestendig uit dezelfde richting ?... Hoe zullen wij dan kunnen terugkeren ?...
Zie eens wat een massa zeewier er op het water drijft...

Wij bevinden ons in een modderzee die het varen onmogelijk maakt !...
Laat ons rechtsomkeer maken, anders komen wij hier allen om !

Zijn jullie zeelui of oude vrouwen ?... Het is slechts drijvend zeewier. Ik heb op 200 brasems diepte nog geen bodem geraakt !

Drie weken later...
Zoals je ziet, zijn wij door de Sargassomeer geraakt. Wij hebben het zwaarste stuk achter de rug. Ik ben er van overtuigd, dat wij weldra ons doel zullen bereiken...

Twee dagen later...
Admiraal, het water is slecht geworden ! De voedselvoorraad is ver uitgeput ! De bemanning maakt zich ongerust...
Geef mij nog drie dagen, en ik geef u een nieuwe wereld !

Heb moed, vrienden, en hou de ogen open ! De koningin heeft 10.000 goudstukken beloofd aan hem die het eerst het nieuwe land zal zien !

Op 12 oktober 1492 roept de matroos Rodrigo de Triana...
Land !...
Land aan bakboord !...

Enkele uren later...
God zij geloofd ! Dit land zal voortaan San Salvador genoemd worden !

Gedurende vijf weken exploreert de kleine vloot de eilanden die thans bekend zijn onder de naam Bahama-eilanden. Op 21 november...
Waarom verwijdert de « Pinta » zich, spijts onze signalen ?...

Gisteren heeft een Indiaan aan kapitein Alonzo gezegd, dat hij hem naar een eiland zou brengen waar zich zeer veel goud bevindt...
De ellendeling ! Door zijn desertie verliezen wij ons snelste schip !

Colombus werpt het anker uit voor een eiland dat door de inboorlingen Cuba wordt genoemd. Daarna ontdekt hij een ander eiland dat hij Hispaniola (Haïti) noemt.

TABACOS ! TABACOS !
Wat een eigenaardige gewoonte ! Ze rollen de bladeren van die plant op, en ontsteken een van de uiteinden van het rolletje, en daarna halen ze de rook in langs het andere uiteinde ! Hoe vreemd toch !...

Tijdens de Kerstnacht...
Admiraal ! De zee is woest ! De ankerkettingen zijn gebroken, en de « Santa Maria » drijft af naar de rotsen !

Snel ! Zend een schip uit, en laat een anker vastmaken aan die rots... Zo zullen wij het schip misschien kunnen redden !

Volgende week : HET SCHUTTERSFEEST VAN COLMAR

ONDER ONS VERMA

DE VEERTIENDAAGSE VAN DE HOFFELIJKHEID

JE weet het reeds, vrienden, in 1958 wordt te Brussel de grote internationale teutoonstelling gehouden. Ons klein land wordt dus de plaats waar kijklustigen en toeristen uit alle landen van de wereld elkaar zullen treffen. Die tentoonstelling is een zeer belangrijke gebeurtenis en het is nodig dat wij er ons goed op voorbereiden.

Iedere gast wordt graag hoffelijk en met een vriendelijke glimlach ontvangen. Je denkt wellicht dat het niet zo moeilijk is, maar dat is een vergissing. Ga het zelf eens na.

Zijn wij op school, op straat, thuis en overal steeds beleefd, altijd vriendelijk, kunnen wij luisteren zonder ons geduld te verliezen, zijn wij altijd netjes gekleed? Het is daarop dat wij vooral zullen moeten letten. Op 1 juni a.s. begint de veertiendaagse van de hoffelijkheid en wij doen er vanzelfsprekend aan mee. Overal waar wij in kontakt komen met andere mensen dus, thuis, op school, op straat, trein, tram of waar ook, zijn wij beleefd, hoffelijk en vriendelijk.

Wij leren dit nu reeds om onze gasten van het jaar 1958 volgens alle regels van de kunst te ontvangen. Is dat begrepen, vrienden?

Tijdens de eerste veertien dagen van de maand juni (en later ook nog) bejegenen wij iedereen met een glimlach en gedragen wij ons als perfekte gentlemen!

Kuifje

De Postbode wordt verwacht

Lydie Rouly, 19 A.C.H., B.P.S. 12, F.B.A., *zestien jaar, zou postzegels van alle landen willen ruilen, uitgenomen Belgische.*

Antoinette De Marchi, rue de Bruxelles, 138, Tubize, *vijftien jaar, zou graag met een Nederlands meisje willen korresponderen.*

Gilles Lefebvre, avenue Corbeille, 20, Laval - des - Rapides, Montreal, Prov. de Quebec (Canada) *zou postzegels en muntstukken willen ruilen. Men schrijve hem in het Frans.*

Jean Enders, Bivange - Berchem (Groot-Hertogdom Luxemburg) *vijftien jaar, zou postzegels willen ruilen met Belgische, Italiaanse of Kongolese lezers.*

Michel Joiret, rue de Venise, 23, Elsene, *veertien jaar, zou graag met een Nederlandse of Oostenrijkse jongen willen korresponderen.*

Ik heb een broertje van zes jaar...

die het verhaal « Geen Salami voor Philomeen » met spanning volgt. Maandag was hij voor de zoveelste keer dit verhaal aan te lezen. Opeens begon hij te huilen.

Moeder vroeg:

— Waarom huil je?

— Mama, als hier (en hij wees naar het laatste plaatje) het woordje einde komt dan zal ik nog meer huilen.

U ziet dat het niet alleen de groteren zijn die « Kuifje » mooi vinden! » zo schrijft H. Marx, van Sittard (Nederland).

Reklame

Ludo Flips, van Mortsel, bij Antwerpen zou graag aan reklamenborden van auto's willen geraken, en daarvoor komt hij bij mij te rade. Wel, beste Ludo, wendt je tot de invoerders van de automerken. (Zie telefoonboek.)

Het gebeurt niet zelden

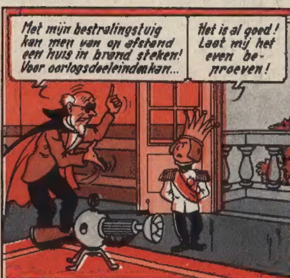
dat mijn vader het eerst « Kuifje » leest, schrijft Frans Vossen, van Hasselt, die dan verder gaat en ons feliciteert met het nieuwe Super-Kuifje. Hij vindt « Kuifje » het beste van alle weekbladen, door zijn fijne tekeningen, zijn mooi papier, zijn fantastische verhalen, die pittig en rijk aan humor zijn. De rubrieken « De geschiedenis van de wereld » en « De Postiljon » vallen ook erg in de smaak van Frans.

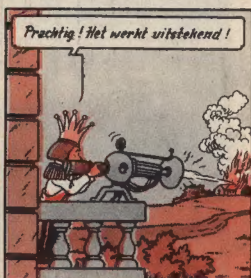
Een daverend verhaal

Marc Oversteyns, van Leuven, stuurde ons een verhaaltje dat werkelijk daverend mag genoemd worden. De titel luidt « Op weg naar de planeet Mars ». Zijn helden, André en Alex, vliegen nl. met een raket naar Mars tegen een snelheid van 40 miljoen km per uur, en in het terugkeren bereikt dit wondertuig 100 miljoen km!

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

JEFKE en Franske zijn twee matrozen. Op een avond hadden ze ruzie. De volgende dag moest Jefke gaan werken. Hij zag het matteke van Franske liggen en zwierde het over boord. Daarna kwam Franske werken en vond zijn matteke niet. Hij vermoedde wel dat Jefke de dader was en wierp Jefke's schoenen over boord. Als Jefke terugkeerde riep hij uit :

— Waar zijn mijn schoenen ?

— Ha, zei Franske lachend, die staan op 't matteke !

(Louis Misseeuw, Uitkerke.)

DIERKUNDE

De leraar gaf les over vissen.

— De grote vissen leven van de kleine visjes, zei hij, zo b.v. de haaien van de sardientjes.

— Meester, roept Jantje, hoe krijgen zij dan het doosje open ?

PLATZAK

Flup : Ik ben platzak !

Jozef : Wel, doe als ik, in plaats van de tram te nemen loop je er achter, zo spaar je telkens 4 F.

Flup : Zeer goed gevonden, maar ik zal achter een taxi lopen, dan spaar ik telkens 50 F.

(Marc Thomaes, Oudenaarde.)

WIJ ZIJN ALLEMAAL BROEDERS !

TOEN een bedelaar langs de straten liep, ontmoette hij een man die bekend was om z'n rijkdom en zei :

— Broeder, help als 't u belieft een arme man.

— Broeder ? herhaalde de rijke man, sinds wanneer zijn wij broeders geworden ?

— Zijn wij dan niet allemaal zonen van Adam ? vroeg de bedelaar.

— Ho ! zei de rijke man, daar had ik niet aan gedacht, en hij gaf de bedelaar een kwartje.

De bedelaar zei op teleurgestelde toon :

— Is dat niet een beetje weinig voor een broeder ?

— Als al uw broeders u een kwartje gaven, zei de ander, dan was u de rijkste man van de wereld.

DE MAKKELIJKE VRAAG

EEN student kan op de moeilijke vragen van de eksaminator niet antwoorden. Hij maakt de opmerking :

— Maar u stelt me ook zo'n moeilijke vragen, professor. Kan u me niet een paar gemakkelijker vragen stellen ?

— Beslist ! Hoe gaat het met uw familie ? Zal ze het erg vinden, als ge volgend jaar nog eens moet terugkomen ?

PLAATJE OM TE KLEUREN

B Donkerblauw — b Lichtblauw — R Rood — V Donkergroen
V Lichtgroen — J Geel — O Oranje — M Kastanjebruin

DE TEST VAN DE WEEK :

KRITIEK OF VITTERIJ?

JE weet wel dat er critici zijn die oordelen over een schilderij, een boek, een muziekstuk. Kritiek is noodzakelijk, maar ze moet opbouwend zijn. Men moet steeds onpartijdig blijven, zich niet laten beïnvloeden door de opinie van anderen of door de persoonlijkheid van de auteur. Dat is erg moeilijk ! Er is een verschil tussen kritiek en vitterij, d.w.z. tussen iemand die de fouten in iets ziet en ze aanstipt en iemand die altijd op iedereen en op alles iets aan te merken heeft.

Antwoord eerlijk met JA of NEEN op onderstaande vragen.

1. **Heb je altijd iets aan te merken op je vrienden ?** ....
2. **Begin je gewoonlijk met het zinnetje : « Als ik in je plaats zou zijn, zou ik aldus hebben gehandeld » ?** ....
3. **Niemand vraagt om je oordeel, maar je geeft het toch. Je kan het zo moeilijk verzwijgen.** ....
4. **Zie je eerst de fouten in een mens, een werk of wat dan ook en ontdek je pas nadien de kwaliteiten ?** ....
5. **Een boek of een film bevalt je, maar toch moet je wijzen op de fouten, de onwaarschijnlijkheden.** ....
6. **Je vriend slooft zich af om in een of andere tak uit te blinken. Hij gelukt er echter niet in. Je spaart hem je kritiek niet** ....
7. **Een specialist maakt een fout. Je vindt dat je het recht hebt daarop te wijzen, vermits hij zijn zaak toch goed moet kennen !** ....
8. **Wanneer je over iemand spreekt, onderstreep je dan steeds zijn zwakheden ?** ....
9. **Ben je zo streng voor jezelf als voor anderen ?** ....
10. **Ben je er van overtuigd dat kritiek nodig is om jezelf en ook je werk verbeteren ?** ....

Totaal . . . .

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR HET ANTWOORD OP DE TEST

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER
DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Cartier is weg en Dan tracht alleen uit de Groene Hel te geraken. Hij doet een ontdekking die misschien zal toelaten het mysterie van het Arasmeer op te helderen...

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN CHLOROPHYL

GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

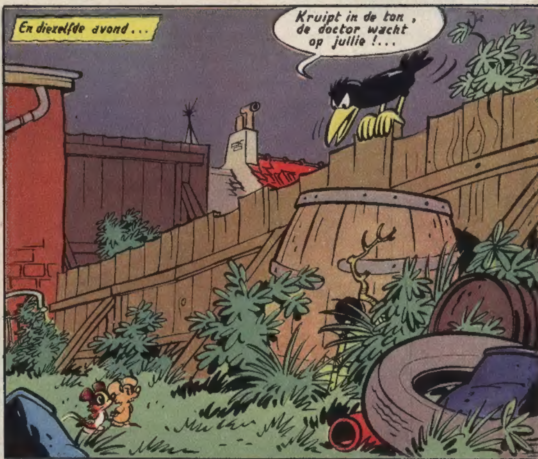

(Wordt voortgezet.)

Het radareiland als een kleine stip in de groene golven.

EEN RADA

BEWAAKT

I In de Atlantische Oceaan, voor de kust van Amerika, werd een radareiland gebouwd om in tijd van oorlog de vijandelijke vliegtuigen tijdig te kunnen detecteren. Waarom een eiland als er toch radarposten op de kust zelf zijn ? De radarposten op de kust geinstalleerd kunnen de toestellen die over de zee invliegen niet tijdig genoeg op het scherm krijgen; d. w. z. tussen het ogenblik dat zij de toestellen op het scherm krijgen en het moment dat de vliegtuigen reeds over land zijn, zou er geen tijd genoeg blijven om al de maatregelen te treffen nodig voor het beschermen van de bevolking. Het radareiland werd dus gebouwd om de vijandelijke toestellen, die in de richting van Amerika vliegen, eerder te kunnen detecteren.

EEN ZWARTE STIP IN DE GROENE GOLVEN

OP 200 km van het meest vooruitstekend punt in de Oceaan, Cap Cod, even ten noorden van Cambridge in de Mainegolf, werd er dus een eiland gebouwd waarop een vijftigtal specialisten verblijven, belast met de bewaking en de veiligheid van de Amerikaanse kust. De machtige radars zoeken onophoudelijk de ruimte af.

Na lang over en weer gepraat, zoeken en experimenteren werd er besloten dat dit eiland driehoekig zou zijn en zou rusten op drie stevige zuilen die in de bodem van de Oceaan zouden geheid worden. Het eiland moest ver genoeg van de kust gebouwd worden en toch mocht het water er niet al te diep staan, want, hoe hoger de palen, des te erger het eiland zou schommelen !

Men vond de gewenste plek. De Oceaan is er slechts 16 meter diep en in de lente van dit jaar was het eiland gereed. Onze tekening toont duidelijk hoe het eiland er uit ziet. Het heeft twee verdiepingen en daarin werd alles ondergebracht wat nodig is voor het leven en het werk van de mensen die op het kunstmatig eiland moeten wonen. Er zijn de vertikale en horizontale radarzenders en een groot platform waarop helikopters kunnen landen. Het onderste gedeelte van het eiland hangt op ongeveer 27 meter boven de zeespiegel en een zijde van het bovenste gedeelte meet 70 meter. Het radareiland is dus slechts een minuscule stip in de uitgestrekte groene Oceaan...

DE AVONTUREN VAN POLO

R EILAND...

DE AMERIKAANSE KUST

HOE EEN STORM OVERLEVEN

DE ingenieurs, die het kunstmatig eiland bouwden, beproefden vanzelfsprekend de stevigheid en het weerstandsvermogen van al de gebruikte materialen. Er kunnen geweldige orkanen woeden in dit gedeelte van de Oceaan en... als de palen breken, vlot het stalen eiland niet op de golven. Helaas ! Het eiland was nog niet helemaal klaar toen er een vreselijke storm losbarstte die de basis en zijn bewoners op een harde proef stelde. Torenhoge wolken pletsten onophoudelijk neer op het eiland, heel de massa staal en beton wiegde, schudde, kraakte en kreunde in haar voegen. Zelfs de dappersten meenden dat hun laatste uur geslagen was. Zes en dertig uren lang duurde de marteling en toen de zee weer kalm was, kon geen van de werklui en de radarspecialisten geloven dat hij nog leefde. De basis had weerstand geboden aan dat geweldig orkaan en het stond nu wel vast, dat geen enkele storm het zou kunnen verwoesten.

Dat stak de mensen die er werken een riem onder het hart. Je moet weten dat zij er een maand blijven vooraleer ze afgelost worden. De tijd kruipt voor hen traag voorbij en het is voor hen steeds een mooie dag als ze weer aan land mogen.

Het uur van de aflossing nadert. De bewakers van het radareiland speuren de zee af in de hoop de boot die hen komt halen te zien opdagen.

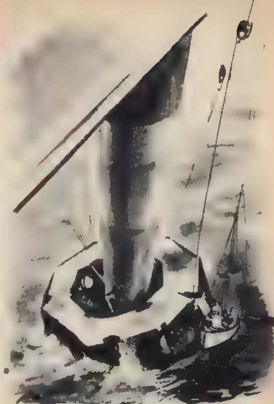

Vijf of zes personen kunnen plaats nemen in de grote mand welke een kraan, die op het eilandje staat, op de brug van de motorboot neerlaat.

HET EERSTE VAN EEN HELE REEKS

DE bewoners van het eiland brengen en weer afhalen is niet zo makkelijk, vooral niet als de zee wild is. De kleine motorboten dansen op de golven en het is een kunst de manschappen, die in een soort mand hebben plaats genomen en door een kraan naar beneden gelaten worden, op te vangen. Er komen soms blauwe vlekken en zelfs een koud bad bij te pas. Diegenen die naar huis mogen storen zich daaraan niet !

Rond de zuilen werden stabilisators geplaatst om de zuilen te verstevigen en om, in hun plaats, het geweld van de golven op te vangen en te neutraliseren. Tijdens het geweldig orkaan, brak een van deze stabilisators. Men moest hem met de lasbrander van de zuil losmaken. Zo'n stabilisator weegt enkele tientallen ton en daar de zee hem telkens weer tegen de zuil aansloeg, was er gevaar dat de zuil zelf zou bezwijken.

De Amerikaanse luchtmacht is tevreden over dit eerste kunstmatig radareiland en is van plan er een hele reeks te bouwen, ten einde het Amerikaanse vasteland doelmatiger te beschermen tegen vijandelijk bombardementsvliegtuigen. We hopen dat ze nooit echt zullen dienen, want een nieuwe oorlog zou heel de wereld in de grootste ellende storten

CHON DE MODELTRAPPER...

(Wordt voortgezet.)

TEKST EN TEKENINGEN
van
FRANS CRAENHALS

DE ZWARTE

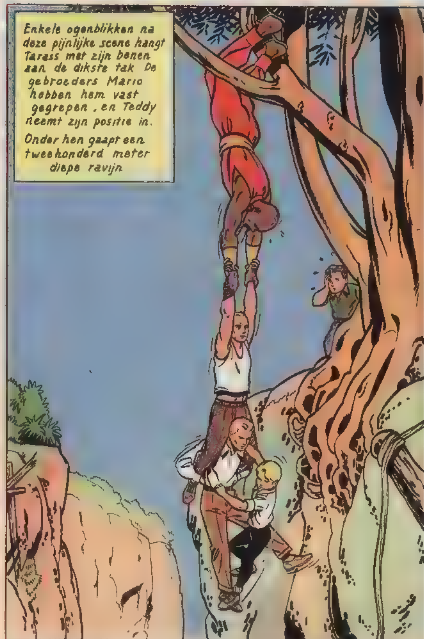

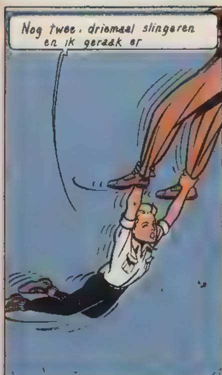

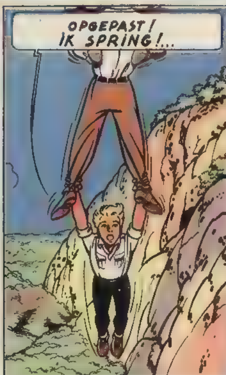

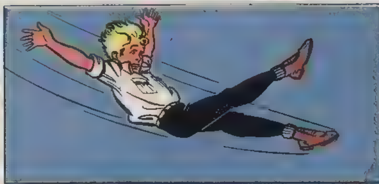
TALISMAN

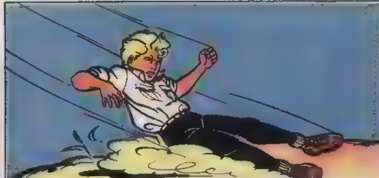
Teddy en zijn vrienden zoeken Maggy en Indra. Zij staan plotseling voor een diepe ravijn. Maar onze vriend heeft een idee...

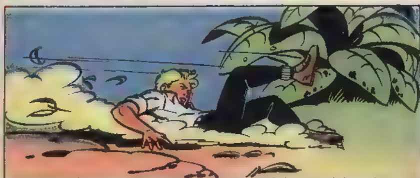

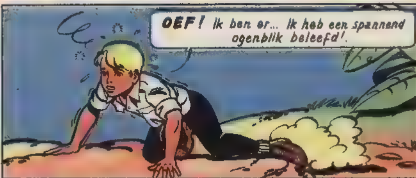

(Wordt voortgezet.)

EXCLUSIVITEIT VOOR « KUIFIE »

Hallo Hallo hier LUC VARENNE !...

IS ER REDEN TOT OPTIMISME?

DE sporthemel boven ons klein landje is eerder somber. Wij hebben enkele jonge atleten die de toekomst met optimisme kunnen tegemoet zien en op wie wij al onze hoop hebben gevestigd. Ze zijn echter nog te jong om nu reeds rekords te breken of eerste prijzen in de wacht te slepen. Onze zwemmers oefenen zich met het oog op de Olympische Spelen, en onze wereldrekordman over de 800 meter, Roger Moens, traint dagelijks.

WORDT BOUCHEZ EEN GROOT BOKSER

TEGEN de Oranjeploeg hebben wij dus een flinke nederlaag opgelopen, en het is dan ook met een klein hart dat wij de match van ons nationaal elftal tegen de Hongaren tegemoet zien. Je weet het, de Hongaren zijn de grootmeesters van de

voetbalsport. Indien onze Rode Duivels echter hun uiterste best willen doen en indien de heren van het selektie komitee ook een « ziel » aan onze ploeg weten te geven, is alle hoop nog niet verloren. De Turken konden de Hongaren overwinnen, misschien was dit meer een kwestie van geluk dan van overwicht of knap spel, maar in ieder geval hebben zij de zege kunnen afdwingen. Ik beweer niet dat de Belgen in staat zijn het de Turken na te doen, maar als zij willen, kunnen zij toch een mooie en geestdriftige match leveren. Ik ben in ieder geval zeer benieuwd naar de uitslag.

ONZE RODE DUIVELS TEGEN DE HONGAREN

SEDERT Sneyers door Hogan Bassey naar de planken werd gestuurd, was het niks meer met onze bokssport. Naar ons thans wordt medegedeeld is er opnieuw hoop. Richard Bouchez, een jonge man van de Borinagestreek, werd beroepsbokser en won al de achttien wedstrijden die hij leverde en de meeste met k. o. Richard Bouchez is een bokser van het middengewicht en het is toch deze klasse van de bokssport die het publiek het meeste interesseert. Sedert Delannoy en zijn onvergetelijke wedstrijden tegen Marcel Cerdan, was deze kategorie volledig dood.

Wij mogen nog niet te hard roepen, want Bouchez heeft inderdaad nog geen enkele tegenstander gehad met werkelijke klasse en ervaring.

Ik wil je er eventjes aan herinneren, dat de man die van het boksen zijn beroep wil maken een stevig hart moet hebben en ingewanden die tegen een flinke duw kunnen. De Franse boksers Charles Humez, Chérif Hamia en Alphonse Halimi waagden hun kans in de Verenigde Staten. Humez kreeg er van langs, Hamia won en Alphonse trok niet eens de handschoenen aan. Hij kon de Amerikaanse keuken niet verdragen en had te veel last van maag en lever...

GROTE FAVORIETEN

BINNEN een maand wordt dus het startschot gegeven voor de Ronde van Frankrijk en onze kansen staan er niet slecht voor. Wij vertrekken als grote favorieten en dat alhoewel geen enkel Belgisch renner sedert 1939 nog de gele trui droeg !

De hoop van veel wielersportliefhebbers is gevestigd op Jean Brankart. Brankart rijdt vlug en is een klimmer. Dit laatste vooral is van belang, vermits de Ronde gewonnen of verloren wordt in de bergen.

Farago onderschept de bal tijdens de match Hongarije-Turkije die eindigde op een Turkse zege.

TWINTIG JAAR LATER

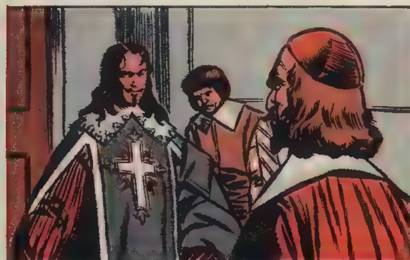
DE SCHADUW VAN DE GROTE KARDINAAL

(1) IN een kamer van het paleis van de kardinaal zat een man aan een schrijftafel. Als men dat lang rood kleed, die fijne kant, dat bleek voorhoofd zag kon men menen dat de schaduw van kardinaal Richelieu nog in de kamer was. Helaas! het was inderdaad niet meer dan de schaduw van die grote staatsman. Het was kardinaal Mazarin die sedert de dood van Lodewijk XIII en van Richelieu, met het akkoord van de koningin, over Frankrijk regeerde Hij had niet de brede blik, niet de autoriteit van zijn voorganger. Het ging slecht in Frankrijk. Het volk, uitgeput door de zware belastingen, kwam in opstand. De adel zette de ene samenzwering na de andere op touw..

(2) DE dag was moeilijk geweest. In Parijs waren barrikaden opgeworpen en gewapende burgers trokken door de straten, raakten slaags met het leger en riepen: « Weg met Mazarin! » De adel stond ook niet aan zijn kant. Mazarin had de hertog van Beaufort, zijn voornaamste tegenstander, laten gevangen nemen. Maar er bleven nog heel wat prinsessen en andere heren en dames van adellijken bloede over die tegen hem in het duister komploteerden. Hij gaf zich echter niet gewonnen want hij had de steun van de koningin. De koning was nog een kind waarmee men geen rekening hoefde te houden...

(3) MAZARIN richtte het hoofd op. Hij had blijkbaar een besluit genomen. Hij klopte tweemaal in de handen en een in het zwart geklede dienaar naderde stil. « Bernouin, welke officier heeft de wacht vandaag? » — « Mijnheer d'Artagnan, monseigneur. » — « Vraag hem binnen te komen! » Enkele ogenblikken nadien reeds kwam een luitenant van de musketiers, een veertiger met een mager intelligent gezicht en levendige blik de kamer binnen. « Mijnheer, zei de kardinaal, en hij bekeek d'Artagnan haast smekend, ik zou graag weten hoe de toestand in de stad is. U gaat met mij mee. » D'Artagnan boog instemmend.

(4) EEN kwartier later waagde de kardinaal zich, geëskorteerd van d'Artagnan en enkele musketiers, door de straten van de opstandige stad. Er heerste een grote opwinding. Een dreigende menigte was samengepakt aan de Hallen, hier en daar knalde een schot. Mazarin zag wel in dat de toestand zeer ernstig was en in gedachten verzonken keerde hij terug naar zijn paleis. « Ik ben Italiaan. Ik spreek hun taal slecht en ik ben alleen. Het is daarom dat ik de strijd verlies. Als ik maar kon betrouwen op enkele vrienden! » Hij wierp een blik op d'Artagnan, die zich gedurende heel de rit kalm en vastberaden had getoond. .

(5) VAN reputatie kende hij de luitenant van de musketiers wel, maar Mazarin was er de man niet naar zich tevreden te stellen met wat « men zegt ». Hij riep daarom Guitaut, de oude kapitein van de garde en vroeg hem wat hij wist over de Gascogner. « Ik ken mijnheer d'Artagnan niet zo goed, antwoordde deze, maar ik ken iemand die u over hem zeer belangrijke inlichtingen zou kunnen geven. Het is Rochefort, de rechterhand van wijlen Zijne Eminentie, kardinaal de Richelieu. » Mazarin glimlachte. Hijzelf had immers vijf jaar te voren Rochefort in de Bastille laten opsluiten om politieke redenen. Niets was dus makkelijker als hem er te laten uitkomen..

(6) HET is goed, ik dank u! » zei Mazarin. Toen Guitaut weer buiten was, zette de kardinaal zich aan zijn schrijftafel en pende enkele regels op een vel papier. Hij liet d'Artagnan roepen en zei hem: « U gaat met deze brief naar de Bastille en u brengt de persoon, waarover in de brief sprake is, naar hier. Neem een koets en een eskorte. » D'Artagnan stak de brief op zak, groette en verliet de kamer. Vijf minuten later reeds hoorde Mazarin de wielen van de koets en de hoeven van de paarden op de plavein van de binnenkoer. Onze vriend wist helemaal niet dat deze opdracht het begin zou zijn van een nieuwe reeks fantastische avonturen. .

(Wordt voortgezet)

SCHIET op man! Treuzel zo niet! Waarom moet jij steeds een eind achter de anderen komen, riep Allan Wood tot Bolongo, een grote breedgeschouderde neger die sleepvoetend de karavaan volgde. Hij was niet boos, want hij kende Bolongo al lang; hij wist dat er aan diens ingeboren traagheid niet te verhelpen was.

DIE potten en pannen zijn te zwaar en Bolongo ze al lang dragen, Bwana Al. Allan Wood onderdrukte een glimlach en liep opnieuw naar het hoofd van de karavaan. Bolongo droeg inderdaad een heel stel potten en pannen op de schouders, doch die waren leeg en bovendien in aluminium. De andere dragers van de karavaan droegen ieder hun vijf en twintig kilo zonder morren of klagen. Van Bolongo kon men echter veel verdragen, want hij was altijd vriendelijk en nam zijn taak van keukenpiet zeer ernstig op en, wat interessanter is, hij kon lekkere schotels bereiden!

— We zijn bijna te Bamzirih, kondigde M'Booli, de gids, aan en hij wees naar enkele grote hutten met strodak, omringd door een houten afsluiting, aan de grens van de savane en de zoom van het woud gelegen.

— Er is niets veranderd sedert we hier laatst geweest zijn. En de oude piraat Ikelemba woont hier nog altijd? Zonderling!

— Ikelemba heeft een goed jachtterrein gevonden, antwoordde M'Booli lachend. Veel olifanten en antilopen. Hij heeft geen reden om te verhuizen...

Een half uur later waren ze in het dorp en Ikelemba, de chef van de Bamzirih, verwelkomde Allan Wood hartelijk.

— Bwana Al is altijd welkom bij de Bamzirih. Ikelemba kan hem prachtige slagtanden verkopen.

— Neen, ik ben thans niet gekomen om ivoor te kopen. Ik moet enkele jonge gorilla's vangen voor een Europese dierentuin. Ik weet dat ik ze in de Blauwe Bergen moet zoeken...

— Ja, er zitten veel gorilla's in de Blauwe Bergen, doch om er te geraken zal je een lange omweg moeten maken, want het is niet geraadzaam door de bergengte van de Gele Demon te gaan.

— Bergengte van de Gele Demon? Wat bedoel je daarmee? Het is niet de eerste keer dat ik in deze streek kom, dat weet je trouwens, Ikelemba, en ik heb die naam nog nooit gehoord.

— De naam bestaat nog niet lang... nog maar sinds de Gele Demon er woont. Het is een luipaard zo groot als een leeuw. Als er jagers door de bergengte trekken, ligt de Gele Demon op loer. Durft er een man een eind weggaan van de karavaan, wordt hij door de Gele Demon aangevallen en meegesleept. De Bamzirih hebben getracht de Gele Demon te vangen, Bwana Al, maar dat gelukte niet. Dat beest is betoverd!

— Die betoverde Gele Demon zal me niet beletten door de bergengte te gaan, Ikelemba, antwoordde Allan Wood en sloeg met het plat van de hand op z'n Winchester. Als hij zich toont zal ik hem de lust naar mensenvlees wel doen vergaan... Sta je toe dat we in je dorp overnachten, Ikelemba? Morgen trekken we verder naar de Blauwe Bergen.

De chef knikte instemmend.

— Ik geef je enkele jagers mee met een groot net om de gorilla's te vangen, zei hij. Mijn lui vermijden de bergengte van de Gele Demon liefst, maar ze hebben vertrouwen in het oog en in de schutterstalenten van Bwana Al. Indien de Gele Demon aanvalt, zal Bwana Al hem doden...

★

SEDERT vele uren trok de kleine karavaan reeds over de smalle weg tussen de steile, hoge bergwanden met tropisch gewas bedekt. Allan Wood en M'Booli, beiden stevig gewapend, marsjeerden aan het hoofd. Ze speurden onafgebroken links en rechts en verwachtten er zich ieder ogenblik aan de gele luipaard te zien verschijnen.

— Ginds is de uitgang van de bergengte, Bwana Al, zei M'Booli. We zijn er haast.

— Des te beter. De Gele Demon heeft

E DEMON

GEILLUSTREERD DOOR D. ATTANASIO

gezien dat we te sterk zijn... hij betrouwt de zaak niet...

Op hetzelfde ogenblik echter hoorde men aan het einde van de karavaan een vreselijk gerinkel van potten en pannen. De dragers vluchtten gillend tussen het dichte groen van de berghelling en Wood, die zich omgedraaid had, zag een enorme, gele luipaard in zijn richting komen. Het dier scheen echter de mensen niet te zien, zo bang was het... Het vluchtte met de staart tussen de benen, de oren in de nek en z'n haren stonden rechtop van schrik. Allan Wood had natuurlijk de tijd niet te onderzoeken waarom dat machtige roofdier in paniek vluchtte, hij schouderde zijn Winchester en vuurde. De luipaard werd vlak in het voorhoofd getroffen, het sprong op, viel terug neer, woelde met de uitgestrekte klauwen, scherp als dolken, de aarde om en... blies de laatste adem uit...

Zonder zich ook maar een ogenblik om de luipaard te bekommeren, rende Wood op Bolongo af, die te midden van z'n potten en pannen op de grond zat en z'n ogen liet rollen van schrik en verbazing.

— Gele Demon Bolongo doden, stamelde hij toen hij Wood zag. Gele Demon Bolongo doden... Gele Demon Bolongo doden...

Allan Wood kon zich niet langer ernstig houden. Hij hield z'n buik vast van het lachen. Het werd hem nu duidelijk waarom die duivelse luipaard met de staart tussen de benen gevlucht was... Bolongo kwam, zijn gewoonte getrouw, sleepvoetend een eind achter de karavaan, geladen zoals altijd met zijn potten en pannen. De Gele Demon had z'n kans waargenomen en was op Bolongo toegesprongen. Deze laatste viel op de grond en met hem ook al zijn keukengerief. De potten en pannen, die met hels lawaai neerkletterden op de harde rotsgrond, hadden het roofdier van streek gebracht. Zoiets was de Gele Demon nog nooit tegengekomen... De luipaard nam dus de benen en liep recht in de loop van een Winchester... Bolongo had gelukkig geen schrammetje.

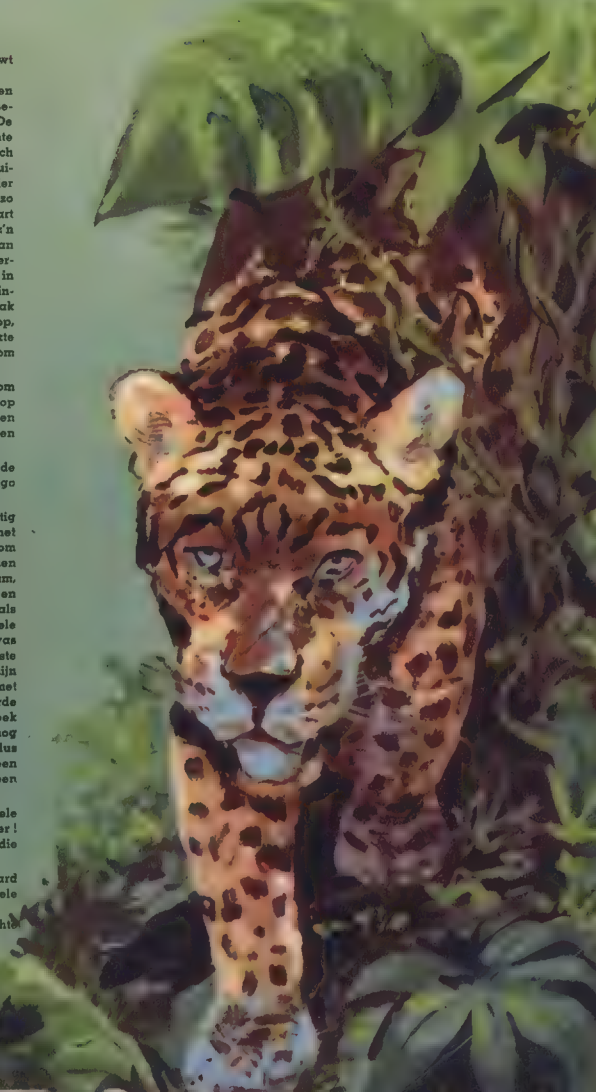
— Kom, Bolongo, sta maar op. De Gele Demon is dood, die doet je niets meer! riep Allan Wood en liep naar M'Booli die over de dode luipaard gebogen stond.

— M'Booli nooit zo'n grote luipaard gezien, Bwana Al. Dat een echte Gele Demon zijn en Bwana Al groot jager.

Allan Wood schudde het hoofd en lachte opnieuw.

— Neen, M'Booli, ik heb de Gele Demon niet gedood. Het is Bolongo, onze goede trage Bolongo met zijn potten en pannen! Mijn schot was slechts bijzaak! Haha, die sakkerse Bolongo!

EINDE.

WALTER GEEFT ZIJN OORDEEL OVER

DE RENAULT *Dauphine*

ENKELE tijd geleden bood men mij de kans plaats te nemen in in een Dauphine. Ik kon er echter niet zelf mee rijden en Walter, die me vergezelde, kon zijn verontwaardiging moeilijk verbergen.

— Neen, zei hij, wij schrijven er niet over zolang wij zelf geen Dauphine in handen hebben gehad !

Een wijs besluit. Wij hebben dus geduldig gewacht tot de fabriek van Haren ons een proefwagen ter beschikking stelde, en op een goeie middag zijn wij er dan mee vertrokken.

DEZE wagen, zei Walter, is dus eigenlijk een nieuwe 4 PK, die uitgerust is met een sterkere motor en een ruimere en mooiere bekleding.

— Ja, Walter, zo is het ongeveer. De Dauphine is de vrucht van twee ervaringen, opgedaan door de firma Renault. De motor van vier cylinders is van het type 4 PK, doch heeft 100 cm3 meer aan cylinderinhoud. De carrosserie werd afgeleid van de elegante bekleding van de Fregate. De Dauphine is groter dan de 4 PK, maar kleiner dan de Fregate

Intussen had ik de snelheid van de wagen tot het maximum opgevoerd.

— Verdraaid ! riep Walter. Maar wij rijden tegen 130 km per uur ! Is dat wel mogelijk ?

Ik twijfelde er sterk aan en daarom hebben wij onze snelheid nauwkeurig gechronometreerd. Het kwam uit dat onze werkelijke snelheid 114 km per uur bedroeg...

Al de instrumenten zijn goed geplaatst, de chauffeur kan ze makkelijk bereiken. Het verwarmingssysteem is eenvoudig, maar doelmatig. Voor de verluchting is eveneens goed gezorgd. Toch is de algemene afwerking niet tot in de puntjes verzorgd. De 30 PK van de kleine motor gaven werkelijk alles wat ze konden en wij hielden er een flinke vaart in. De versnellingsdoos met drie versnellingen is uitstekend. Men kan misschien een synchronisatie van de eerste wensen, vooral dan om in de stad te rijden. Wij moeten echter aanstippen dat de tweede tot 90 km (snelheidsmeter van de auto) gaat. Dat moet in werkelijkheid dus zo wat 80 km per uur zijn. Dat is helemaal niet kwaad en erg praktisch in de stad

De Dauphine is makkelijk bestuurbaar en zeer soepel. De remmen werken uitstekend.

— Ik zou de wagen toch wel eens van naderbij willen bekijken, zei Walter.

Hij opende dus de reiskoffer en stelde vast dat men er heel wat bagage kan in bergen. De koffer slaat naar achter open, wat belet dat hij per ongeluk zou openspringen. Het reservewiel is achter de taksplaat vooraan geborgen. Men kan de motor heel makkelijk bereiken, doch in de motorkap hebben wij niet al te veel vertrouwen. Ze is in plaatijzer, doch werd niet eens versterkt ! Verder is de wagen elegant, maar een beetje licht.

— Wat denk je over de baanvastheid ? vroeg Walter.

— Wel, de wagen draait soms een beetje vlugger dan de chauffeur wel wenst. Hij blijft echter volledig meester van het stuur. Zodra men er aan gewoon is en enige ervaring heeft, kan men met die wagen doen wat men wil.

Ziezo, dat is alles over de nieuwe Franse wagen : Dauphine.

KUIFJE vertelt je...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS GEÏLLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

IK ZOEK EEN MENS

DE macht van Griekenland was gebroken, maar zijn kultuur, zijn beschaving ging niet ten onder. De veroveraars van Griekenland namen de Helleense beschaving op, ze doordrenkten er zich van en droegen ze op hun beurt naar de vier windstreken uit. Dat mag men wel een mirakel heten. Het is de reden waarom de invloed van de Griekse beschaving zich nog zo lang deed gelden.

1. - GREEP NAAR DE MACHT

ALEXANDER de Grote liet een zoon na, Alexander Aigos, maar die lag nog in de wieg toen z'n vader stierf. Met hem hield men dus geen rekening. De veldheren van Alexander grepen naar de macht. Ze eigenden zich provincies toe en ieder van hen trachtte het grootste stuk van de taart naar zijn kant te trekken. Ze vochten verwoed en lang en ten slotte bleven er nog drie vorsten over: Kassandros die over Macedonië, Ptolemaeus (genaamd De Redder) die over Egypte en Seleukos die over Syrië heerste. Zij hadden dus respektievelijk een stuk van Europa, Afrika en Azië.

2. - EEN GENIAAL SCHILDER

ER volgde de « Eeuw van Alexander », waarin kunsten en wetenschappen een hoge vlucht namen. Apelles, een Grieks schilder, verbleef aan het hof van Alexander en schilderde diens portret. Hij schilderde ook Bucephalus, het paard van Alexander. Deze laatste maakte heel wat aanmerkingen op het doek, maar toen Bucephalus zijn evenbeeld zag, hinnikte hij van plezier. Een schoenmaker kritikeerde eens de wijze waarop Apelles een sandaal had geschilderd. Apelles verbeterde het onmiddellijk. Toen de schoenmaker ook andere dingen kritikeerde, riep hij : « Schoenmaker blijf bij je leest ! ».

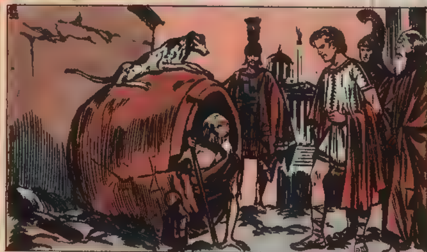
3. - ONSTERFELIJKE MEESTERWERKEN

ACHITEKTEN en beeldhouwers maakten onsterfelijke meesterwerken, zo o.m. het Mausolleion van Halikarnassos en de vuurtoren van Alexandrië die bij de zeven wereldwonderen horen. Een van de grootste beeldhouwers was ongetwijfeld Praxiteles. Nu nog bewondert men Hermes, de Venus van Milo, de zegegodin van Samothrake en andere beelden die gelukkig bewaard bleven.

4. - DE WIJZE PLATO

ER leefden grote geleerden en denkers in de « Eeuw van Alexander ». Er was Aristoteles, natuurkundige, wiskundige en filosoof. Hij vatte de wetenschap en de filosofie van zijn tijd logisch en metodisch samen. Er waren Epicurus en Zeno van Elea, die les gaf in de zuilengang : stoa. Vandaar de stoïcijnse school, stoïcisme, stoïcijnse levenswijze, d.w.z. leven volgens de natuur en de rede, zich beheersen en moeilijkheden gelijkmatig verdragen. De grootste en invloedrijkste van alle denkers was Plato. Hij stichtte te Athene een wijsgerige school : de Akademie. Het hoogste idee is, volgens Plato, die van het goede, de liefde voor het schone en het hogere.

5. - DIOGENES MET DE LANTAARN

IN die tijd was er ook Diogenes, een cynisch wijsgeer die leefde als een asceet. Je weet het misschien, hij woonde in een ton. Alexander wou absoluut met deze zonderling spreken. Met de beste bedoeling vroeg hij : « Wat wens je van me ? ». « Dat je uit m'n zon gaat staan ! », antwoordde Diogenes. Soms liep hij op het middaguur met een brandende lantaarn in de hand door de stad. Op de vraag « Zoek je iets ? », antwoordde hij « Ik zoek een mens ».

DE AVONTUREN VAN ALEX

TEKST EN TEKENINGEN

DE TIARA VAN ORIBAL

VAN JACQUES MARTIN

In het paleis van Zûr-Bakal heeft er een zeer belangrijke vergadering plaats...

Hij ziet er vreselijk slecht gemutst uit. Dat kan een woelige vergadering worden.

Het gelaat van Arbaces voorspelt inderdaad storm...

Hij komt voor de deur van de troonzaal, waar de notabelen sedert geruime tijd vergaderen...

De wachter meldt met forse stem:

ZIJNE EXCELLENTIE DE GROOT VIZIER!

Alle hoofden wenden zich naar Arbaces, alle blikken bekijken hem en er heerst een doodse stilte in de zaal...

De Griek stapt recht op de troon toe en keert zich dan plotseling om...

Wat betekent die vergadering? Waarom heeft men mij daarvan niet op de hoogte gebracht? Het is een uitdaging en dat duld ik niet. Ontruim de zaal!

Eerst zal je ons uitleg verschaffen! We zijn op de hoogte van je verraad... Je kreeg toch alle middelen om "die beschermelingen van Rome" gevangen te nemen en ons de heilige tiara te brengen!

De eerste de beste soldaat zou daarin gelukt zijn, maar jij komt met lege handen terug en je zet dan nog een hoge borst op ook!

Wat heb je met de tiara gedaan? Waar heb je de kroon verborgen?

Ter dood! WEG MET HEM!

STILTE

Je hebt hen laten ontsnappen, je heult met hen samen... Je hebt ons verraden! We hebben je spel echter doorzien, Arbaces! Je hebt ons met een kluitje in het riet gestuurd... en onze vijand gediend.

Als beloning zal hij je wellicht de titel van Groot Vizier laten nietwaar? Wanneer wij er niet meer zijn om je in het oog te houden zou je je nog makkelijker kunnen ontdoen van de nakomelingen van Oribal! VERRADER! ...VERRADER!

Jullie durven mij beledigen? Jullie durfden geen enkele risiko nemen, Jullie hielden zich op veilige afstand, terwijl ik in klaarlichte dag durfde optreden! Ik moest alles wagen om jullie de resten van de dynastie te bezorgen, die jullie nu nog doet beven...

Wat verwachten jullie van me? Dat ik de tiara te midden van de zaal zou gooien en jullie er zich zouden kunnen opwerpen als jachthonden op de buit? NOOIT! Niet een van jullie is waard de tiara aan te raken...

Nu is de maat vol! Die vervloekte Griek gaat alle grenzen te buiten...

TER DOOD! VERRADER! TER DOOD!

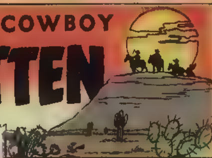
33

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

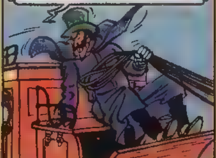
DE VIER WOESTIJNRATTEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

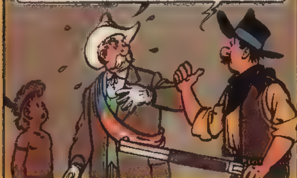
De Vier Woestijnratten hebben een flinke slag geslagen. Een van hen liet zich doorgaan voor gouverneur en kon met de rijkdom van de inwoners van Wood City aan de haal gaan...

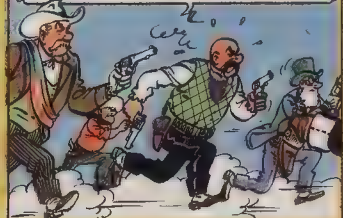

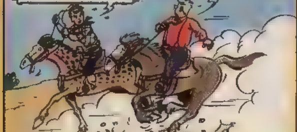

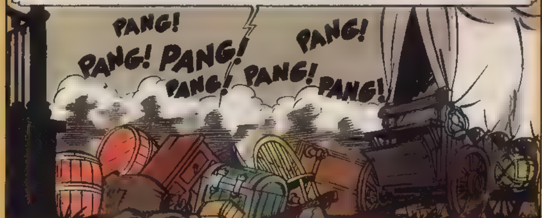

GEHEIMAGENT S-32

BEEN AVONTURENROMAN
DOOR ANDRE FERNEZ
Geïllustreerd door E. AIDANS

TWEE LICHTEN OP DE WEG

Gauvin werd gevangen genomen door de handlangers van Brown-Sequa Gelukkig heeft hij echter ook een vriend gevonden : Stenner Deze laatste doet hem de middelen aan de hand om te vluchten

SERGE Gauvin liep naar de deur van zijn kamer en stak de sleutel in het slot. De scharnieren van de deur knarsten bijna onhoorbaar. « Links in de gang » had Stenner geschreven. Het kwam er nu maar op aan zich in die pikdonkere gang te oriënteren. Blindelings, met de handen voor zich uit gestoken als antennes, deed hij enkele stappen. Plotseling voelden zijn vingers een houten paneel : de deur ! Langzaam tastte hij de oppervlakte af op zoek naar het slot. Hij vond het vlug. In het slot stak een enorme sleutel die beslist uit de vorige eeuw dateerde. Serge draaide de sleutel langzaam om en wachtte dan een ogenblik met ingehouden adem. In en om het huis hing er een doodse stilte. Heel langzaam en voorzichtig, duim na duim, trok hij de deur naar zich toe. Op tien passen van hem zag hij de elegante en zware silhouet van de Mercedes in het maanlicht blinken. Serge liep er vlug en geruisloos naartoe...

DIEP voorover gebogen, de hand vast om het stuur van de 300 geklemd, stuurde hij met gedoofde lichten over de hobbelige zandweg die de suspensie van de wagen op een harde proef stelde. Aan het einde van die zandweg, moest hij de grote steenweg vinden...

Alles was glad verlopen. Die vlucht was tot op dit genblik een echt kinderspel. De gezellen van Stenner hadden niet getracht zijn vlucht te beletten. Serge had zelfs geen schot moeten ontwijken. Het scheen hem toe dat hij woedende stemmen, schreeuwen en vloeken had gehoord, maar toen was hij al buiten schot... De Mercedes was de enige wagen waarover de bewoners van dat bandietennest beschikten, ze konden hem dus niet nazetten ! Het was nochtans best er een goede vaart in te houden, vermits Borchak heel spoedig op de proppen zou komen. Als hij vernam dat de Fransman de plaat had gepoetst, zou hij schuimbekken van woede en onmiddellijk Nummer één verwittigen. Deze laatste zou ongetwijfeld een ware mensenjacht organiseren. Voor hem immers betekende Gauvin in vrijheid doodsgevaar. Er stond dus Serge Gauvin slechts één ding te doen : zo snel mogelijk naar La Plata rijden en er agent Missin opzoeken, vermits de baas hem gezegd had dat hij bij deze agent, in geval van nood, hulp en onderdak kon vragen.

DE BOTSING

PLOTSELING kromp het hart van Serge ineen... uit de tegenovergestelde richting kwam er een wagen. Daar de weg een bocht maakte, kon men de auto nog niet goed zien, maar het heldere en schommelende licht van de koplampen kwam snel nader-bij. Wat nu ? Op deze weg en om dit uur betekende die andere auto heel zeker niet de redding ! Het was ongetwijfeld de wagen van Borchak... De weg was zo smal, dat twee chauffeurs op klaarlichte dag met een wagen van normale afmetingen heel wat moeilijkheden zouden hebben om te kruisen. Hoe zou het dan nu aflopen ? Serge moest te allen prijze voorbij. Stoppen betekende voor hem de dood. S-13 was misschien niet alleen en bovendien was hij beslist degelijk gewapend !

De twee auto's waren nu op minder dan 100 meter van elkaar. Serge aarzelde niet. Voor hem was er slechts één oplosing : er door op volle snelheid. Een Mercedes is stevig en kan wel tegen een stootje, dus...

Serge stuurde z'n wagen uiterst rechts van de weg en terwijl hij zelf knipperoogde ten gevolge van het hevige licht van de wagen, die uit de tegenovergestelde richting kwam, stak hij beide grote weglichten op. Hij duwde het gaspedaal zo ver mogelijk in...

De chauffeur van de andere wagen schrok hevig en remde brutaal. Z'n rijtuig slipte, kwam in het zand naast de weg terecht, maakte enkele karpelsprongen en dan volgde de botsing met het karakteristiek dof geluid van plaatijzer, dat ingebeukt wordt, en van rinkelend glas. Het voorste van de Mercedes had de achterste linkervleugel van de andere auto ingedrukt. Maar de Mercedes was de zwaarste van de beide auto's en vervolgde z'n weg als een pantserwagen, zonder zelfs uit z'n baan geslingerd te worden...

Op het ogenblik zelf van de botsing had Serge de ogen machinaal naar links gedraaid en gedurende een fractie van een sekonde had hij het doodsbleke gelaat van Borchak gezien. Hij had zich diep over z'n stuur gebogen, z'n ogen puilden uit z'n hoofd en hij scheen absoluut niet te snappen wat er met hem gebeurde...

DE POLITIE

EEN kwartier later was Serge eindelijk op de grote weg en reed hij pijlsnel in de richting van La Plata. De Mercedes scheen helemaal geen hinder te ondervinden van de botsing. De motor draaide regelmatig en Serge

voelde dat er genoeg kracht en reserve was om, in geval van nood, de snelheid nog op te voeren. Aan 90 km per uur stoof hij over een kruisweg toen hij plotseling achter zich het gehuil van een sirene hoorde : de politie. Hij wierp een blik in z'n achteruitkijkspiegel en zag dat twee motorfietsen hem op een afstand van ongeveer driehonderd meter volgden. Serge beet op de tanden. Hij kon zich de weelde niet gunnen, op dit moment een proces-verbaal op de hals te halen wegens overdreven snelheid!

— Als ze me inhalen, wordt het een ramp, dacht hij.

De wagen die hij bestuurde was niet van hem en bovendien kon hij niet eens zeggen, waar die Mercedes vandaan kwam... Bovendien stond het vast dat Borchak, eens bekomen van zijn emotie, z'n tijd niet met nutteloos geweeklaag zou verbeuzelen, maar de vluchteling zou nazetten. Indien Borchak zou opduiken op het ogenblik dat Serge het met de politie aan de stok had, liep de hele zaak beslist slecht af. Serge kon niet duidelijk uitmaken of de afstand tussen hem en de politieagenten groter werd, maar het scheen alsof het gehuil van de sirene zwakker klonk.

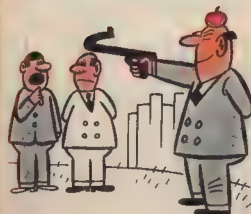
— Ik geloof dat ze het niet halen kunnen, fluisterde hij glimlachend.

Helaas! Serge verheugde zich te vroeg. Het lot speelde hem op enkele mijlen van La Plata een lelijke toer... Over een lengte van een kilometer was de helft van de weg opgebroken voor herstellingswerken. Over de andere helft kon slechts één auto rijden. Men moest dus zijn beurt afwachten.

Op het moment dat Serge links zou afdraaien om dat smalle wegvak te gebruiken, zag hij op nauwelijks honderd meters voor zich twee koplampen opduiken op de top van een heuvel. Doorrijden betekende een ongeluk en hij mocht toch het leven van de personen die in de wagen zaten, die uit de tegenovergestelde richting kwam, niet op het spel zetten... Hij aarzelde niet. Bliksemsnel zwenkte hij z'n wagen naar rechts en op gevaar af de nek te breken, reed hij over het stuk van de weg dat in herstelling was... De Mercedes schokte en sprong over de steenhopen, over het zand en in de kuilen en Serge had alle moeite om meester te blijven van het stuur. Dan gebeurde het onvermijdelijke : de rechterband sprong met een geweldige knal. De wagen draaide om en kwam met een vreselijke schok tegen de opgehoogde rand van de weg terecht...

VOLGENDE WEEK :

IS HET DE STEM VAN STENNER!

— Haha, hij probeert dat tuig op z'n eigen hoofd! Hij heeft nooit iemand gevonden die voor proefkonijn wou dienen, zie je!

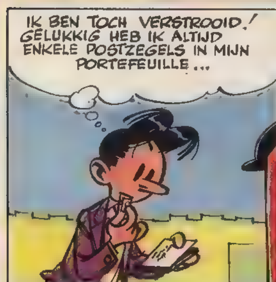
Ton en Tinneke

DOOR Franquin

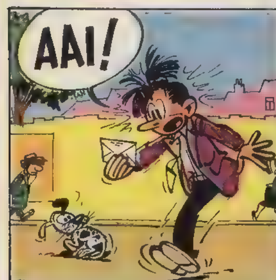

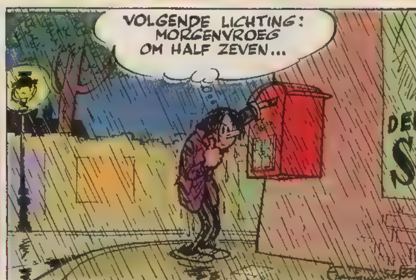

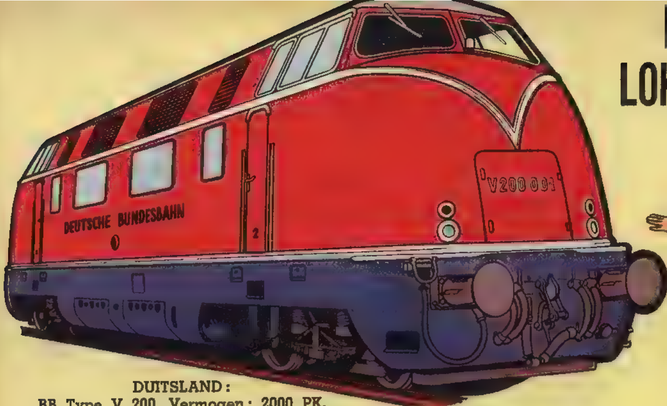

r
laa
mens
hem im...
vrijheid u
dus Serge Ga
te doen : zo

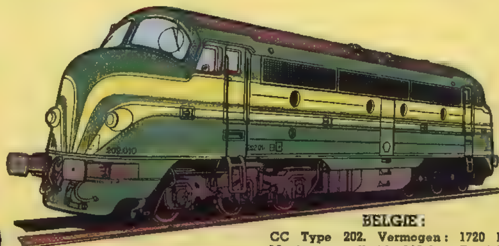
MODERNE LOKOMOTIEVEN

DUITSLAND:
BB Type V 200. Vermogen: 2000 PK. Maximum Snelheid: 140 km. Gewicht: 78 ton. Lengte: 16,10 m.

BELGIE:
CC Type 202. Vermogen: 1720 PK. Maximum snelheid: 130 km. Gewicht: 108 ton. Lengte: 19.07 m.
Links: van dezelfde lokomotief werden vier exemplaren geleverd aan de Luxemburgse Spoorwegen onder de benaming type 1600.

DE Dieseltrein is de vlugste en best geschikte trein voor het transport van reizigers en goederen.

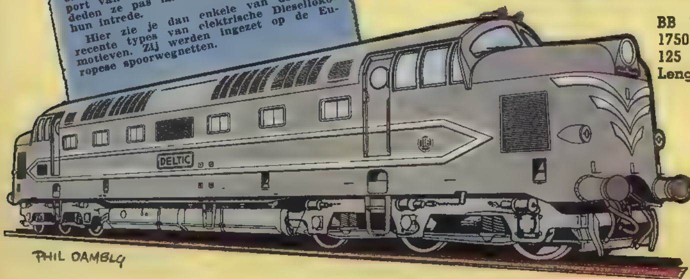
Een enkele elektrische Diesellokomotief kan twee zware stoomlokomotieven, elk met twee man bemand, vervangen. De elektrische Diesellokomotief kost, wat betreft verbruik van brandstof, onderhoud en slijtage, bijna 50 % minder dan een stoomlokomotief.

De eerste autorails-Diesel deden hun intrede in Europa omstreeks 1930. Omstreeks 1935 bracht de zware Diesellokomotief een ommekeer te weeg in het spoorwegtransport van de Verenigde Staten. In Europa deden ze pas na de tweede wereldoorlog hun intrede.

Hier zie je dan enkele van de meest recente types van elektrische Diesellokomotieven. Zij werden ingezet op de Europese spoorwegnetten.

BELGIE:
BB Type 201. Vermogen: 1750 PK. Maximum snelh.: 125 km. Gewicht: 87 ton. Lengte: 16,15 m.

PHIL DAMBLY

GROOT-BRITTANNIE:
CC Type DELTIC. (de sterkste ter wereld in dit type). Vermogen: 3300 PK. Max. snelh.: 145 km. Gewicht: 110 ton. Lengte: 19.46 m.

DE MOOISTE BELONING
VOOR DR BOMBARD

JE herinnert je nog wel dat Dr Bombard moederziel alleen met een kano over de Atlantische Oceaan voer en zich voedde met vis, plankton en zeewater om te bewijzen, dat schipbreukelingen met het voedsel dat de zee hen biedt kunnen in leven blijven. Een geneesheer en enkele vrijwilligers van de Franse Marine die het experiment van Bombard nog eens over deden, bevestigen de stelling van Bombard. Het is daarom dat de Franse Marine haar schepen zal voorzien van rubberen reddingsloepen, met alles wat, volgens Bombard, nodig is voor schipbreukelingen. Bombard beproeft de nieuwe reddingsloep op de Seine. Een mooiere beloning kon hij niet wensen.

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK
KRITIEK OF VITTERIJ?

10 JA : *Je hebt werkelijk een zeer kritische zin. Denk er echter aan dat kritiek tamelijk makkelijk, maar de kunst heel moeilijk is... Je mag nooit iemand ontmoedigen. Indien je de kritiek zó opvat, dat ze er iemand toe aanmoedigt beter te doen, is ze goed.*

VAN 7 TOT 9 JA : *Je mag niet zo kategoriek oordelen over iets, daarvoor ben je nog te jong en heb je bijgevolg te weinig ervaring. Kijk liever door de vingers. Wees niet strenger voor anderen dan je voor jezelf bent.*

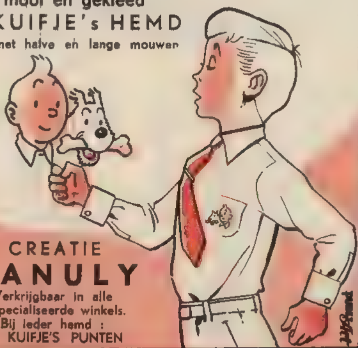
VAN 4 TOT 6 JA : *Je wenst niemand te kwetsen en daarom breng je nooit kritiek uit, ten minste niet openlijk. Indien je het doet, laat je je echter niet beïnvloeden door je sympatie of je antipatie voor iemand.*

Van 1 TOT 3 JA : *Je hebt wel een kritische geest, maar je wacht je er wel voor steeds aanmerkingen te maken op het werk van anderen. Je ziet steeds de goede kant van mensen en dingen.*

0 JA : *Je kritiseert nooit iemand, dat is erg mooi van je. Ik wil geloven dat het goedheid is en geen onverschilligheid, of eenvoudig blindheid zowel voor kwaliteiten als voor gebreken.*

DURE VLINDERS

TE Frankfurt a. Main, Duitsland, wordt er ieder jaar een markt gehouden van insekten. Daar kan men vliegen, bijen, kevers, enz., kopen. De vlinders zijn altijd bijzonder in trek. De bezienswaardigheid van dit jaar was een zeldzame Chinese vlinder van het Teino palpus aureus-soort, die voor 1.500 D.M. verkocht werd. Het is een vlinder die pas enkele jaren geleden werd ontdekt.

DE POS

VAKANTIEREIS NAAR DE NOORDPOOL?

OF we in de toekomst een vakantiereisje maken naar de Noordpool in plaats van naar de Middellandse Zee? Best mogelijk want de Russen zijn van plan er het ijs te smelten. Prof. Markine zou er een atoomcentrale willen bouwen van 2 miljoen kilowatt die de warme zeestromingen van de Stille Oceaan in de IJszee zou pompen. Op de aldus verwarmde strook grond zouden miljoenen mensen werk en brood kunnen vinden.

NIEUWS IN

● De Amerikaanse Luchtmacht in Duitsland heeft besloten de honden die de vliegvelden bewaken m… laarzen uit te rusten. De a… me honden lopen inderdaa… hun poten wond op de ha… de betonnen startbanen.

● In de Verenigde State… werden er in het jaar 19… iedere dag niet minder da… 57.837.000 kranten verkocht. Dit is bijna een miljoen meer dan in 1954.

IN JE GESCHRIFT LEEST MEN JE KARAKTER

Ze buigen in de wind

NIET alle bomen staan kaarsrecht. Als je naar de zee toe rijdt, vooral eens voorbij Brugge, merk je dat de bomen zich allemaal buigen in de wind. De boom groeit recht naar omhoog, maar de wind buigt hem. Je kan de boom vergelijken met de hoge letters boven de lijn. Lopen die schuin dan verraden ze emotie, ontroering. Het is het geschrift van een gevoelige, aanhankelijke natuur. (Tek. 1.)

Het geschrift van de Italianen loopt erg schuin. De Italiaan is inderdaad erg gevoelig, draagt de hart op het hand, verkeert vlug in staat van hevige opwinding. Het geschrift van de Engelsen (let daar maar een keer op) loopt recht. De Britten zijn niet sentimenteel, ze zijn flegmatiek.

Sommige geschriften lopen schuin achterwaarts en doen denken aan een regiment paarden die men te strak in toom houdt. Wie letters maakt die schuin achterwaarts lopen, heeft schrik zijn gevoelens te verraden, meent steeds dat hij zich er tegen verzetten, zich verdedigen moet.

Wie de letters onder de lijn erg schuin maakt is temperamentvol. Lopen ze schuin naar links toe, verraden ze spanning (tek. 3). Het is een teken van energie. De spanning waarmee ze een werk verrichten is groter, al naar gelang de letter langer is. Ligt de schuine letter bijna horizontaal, dan heeft men te doen met iemand die wanhopig is, de drenkeling die zich vastklampt aan een strohalm.

schuin	1
verdediging	2
spanning p.	3
bieden p. n.	4

Lopen de letters schuin naar rechts, zijn ze afkomstig van iemand die zich makkelijk laat gaan, die zich zonder weerstand te bieden bergaf laat glijden. (Tek. 4.)

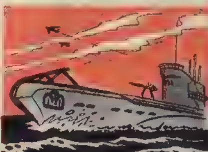
[...]TILJON

HET KORT

● In Rusland doet men proefnemingen met een trein die de vorm heeft van een sigaar, zeer modern is ingericht en niet op wielen doch op kogels loopt.

● Tijdens een geweldige sneeuwstorm vond een Canadees houthakker onderkomen in een berenhol. Hij was verplicht er 24 uur te blijven. De beer sliep heel de tijd en toonde absoluut geen belangstelling voor z'n onverwachte gast.

DE "NAUTILUS" HEEFT 47.000 KM AFGELEGD

DE « Nautilus », Amerikaanse duikboot aangedreven met atoom, heeft in z'n eerste dienstjaar ongeveer 47.000 km afgelegd, de helft daarvan onder water. Hij hoefde z'n atoomzuil niet eens te vernieuwen. De langste tocht onder water (zonder onderbreking) duurde 3 dagen, 17 uren en 14 minuten. De atoom-« Nautilus » zal dus nog twee jaar nodig hebben eer hij 20.000 mijl onder zee heeft afgelegd, zoals de « Nautilus » van Jules Verne.

STERKE KOFFIE

MEN kan de koffiegeur afkomstig van de grote Braziliaanse koffieplantages, die langs de kust gelegen zijn, op open zee ruiken van op 160 km afstand!

WIST JE DAT?

HET Groot Hertogdom Luxemburg is maar een voorschoot groot, dat wist je. Maar, wist je ook dat er op dat klein grondgebied honderddertig burchten en kastelen staan?

Struisvogelhersens en tonnen goud!

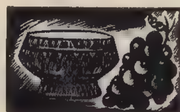

OVER de zwelgpartijen van de Romeinen weet men heel veel, over hetgeen de Grieken aten is weinig bekend. De geschriften daarover zijn waarschijnlijk bij een grote brand vernield. De Grieken aten nooit gekookt vlees, zij roosterden het. Zij aten brood en dronken wijn. Hun eten was weinig of niet gekruid.

De Romeinse keizer Caligula gaf eens een dineetje dat twee en een halve ton zuiver goud kostte en Cleopatra liet tijdens een feestmaal, dat zij gaf ter ere van Antonius, als extra-beetje voor fijnproevers hersens van struisvogels serveren. Zij nam een parel uit haar oorring, loste die op in wijn en azijn en dronk dit in één tuig uit. Het was een heel fortuin dat door haar keelgat spoelde!

De Romeinen aten al liggend. De vierkante tafel bleef altijd aan een zijde open. Lage sofa's (lecti) waarop drie personen konden aanliggen, stonden er omheen. Ten tijde van de keizers waren er tafellakens met goud doorweven en ook servetten « mappa » genoemd. Zij werden door de gasten zelf meegebracht en dienden... om er iets in te pakken! De gastheer gaf zijn gasten geschenken mee naar huis, meestal eetwaren, die in de « mappa » gepakt werden. Er waren gasten welke hier misbruik van maakten en in hun servet een varkenslende, een hazelhoen, een zeebaars, een snoek, een duif en ook nog saus pakten! Dat gold als onbeleefd...

De Romeinen droogden hun handen af aan de lange haren van pages en slaven, die achter hun sofa stonden, en ook wel aan de haren van de honden die in de eetzaal rondliepen.

NIEUW SPEELGOED

OP DE JAARMARKT VAN NÜRNBERG

OP de VII Speelgoed-Jaarmarkt te Nurnberg stelden 685 Duitse speelgoedfabrikanten hun jongste creaties tentoon. De jeugd was in haar nopjes met een bulldozer « Radar-Master » geheten, die men van op afstand (tot 200 meter) leiden kan. De bulldozer heeft zo'n sterke motor dat hij een helling van 45 % kan beklimmen en daarbij een gewicht van 10 kilo kan stuwen. Om de « Radar-Master » in te schakelen, hoeft men slechts op een knopje te duwen van een draagbare zender.

HAGELWITTE TANDEN

DE Amerikaanse firma's van tandpasta maken heel veel reklame met volgende statistiek: Ieder jaar gebruiken de acht miljoen New-Yorkers 50.000 mijl tandpasta!

Je slaat de handen in de lucht en je denkt « hoe is 't mogelijk? ». Maak een kleine berekening en je zal zien dat je niet meer dan 2,7 cm tandpasta per dag en per inwoner bekomt. Niet zo buitengewoon dus.

DE WONDERE WERELD

BIJ de uitgeverij Elsevier Amsterdam - Brussel - Parijs verscheen een prachtig platenboek voor de jeugd onder de titel « De wondere wereld ». Dit boek behandelt de geschiedenis van de aarde, en al wat het leven op onze planeet bepaalt: de zon, de maan, de sterren, de grote verkeerswegen ter zee, te land en in de lucht, de industrie, de bodemrijkdommen, enz. Wie dit boek drie, viermaal leest, (en dat kan je beslist ook doen, want vervelend is het in geen enkel opzicht), zal over aardrijkskunde heel wat meer weten. Het werk is van de hand van James Fisher en werd geïllustreerd onder leiding van F.H.K. Henrion.

Prijs: 160 F.

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen E. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. —
Publiciteit : PUBLI-ART
KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.
Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.
HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B. K.)
Italië : PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 15, Milan.
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

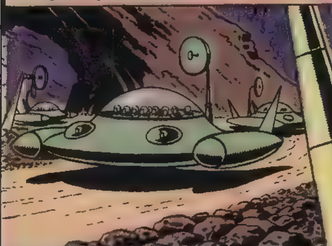
Oplage gekontroleerd door Deven.

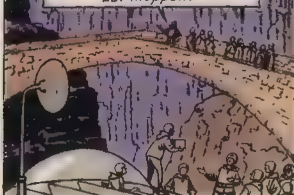
HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Ikaros, Blake en Mortimer staan op de top van de Toren van de Gong, als een expeditie uit de richting van Poseidopolis nadert…

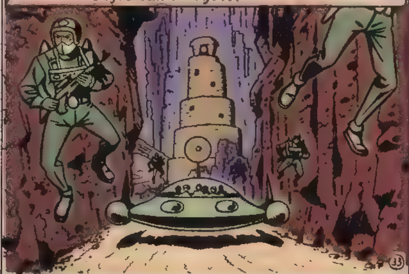

Terwijl zij het kenteken van hun verraad om de arm schuiven, komen de drie mannen van hun verkenningstocht terug.

Een vijfvoegsel voor onze jongens van 7 tot 77 jaar en... de anderen!

Onze TEKEN-FILM

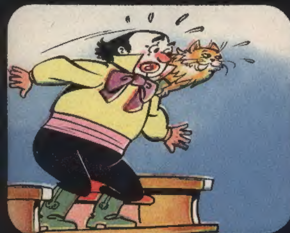
door

F. CRAENHALS

JANNEKE MIEKE en SPOOKSKE

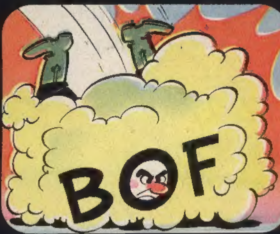

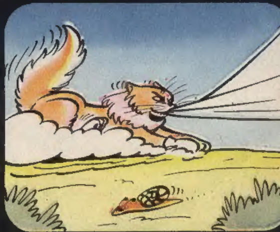

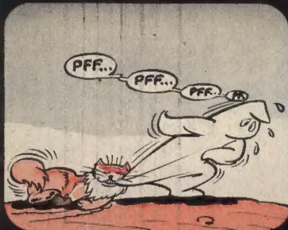

PFF...
PFF...
PFF...

VERDRAAID! Een lichtgevend spook!

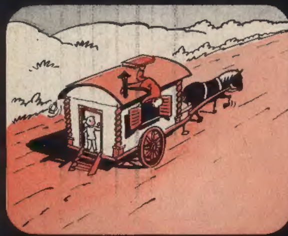
O!O! FORTUNO MIO...
MIAUW!

Maar er zijn getuigen...

Mogen wij dat toe laten, Mieke?
Neen, Janneke! Wij moeten Spookie bevrijden!

Wij stormen er op af!

Gouden Droom

De deur is gesloten!
Dan kruipen wij op het dak!

Pas op, kereltje!

Ik moet bij verrassing aanvallen!

HOP!

Ik heb de bokaal...

LEVE DE VRIJHEID!

WAT... WAT IS ER GAANDE?
Niets!... De kinderen hebben de bokaal meegenomen!

DE BOKAAL? MISERIA!
Maar neen! Ik heb een bokaal met komkommers in de plaats gezet!
PLATS

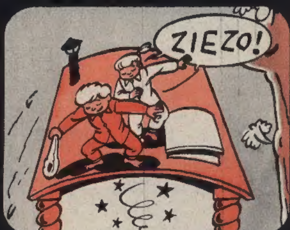
KOMKOMMERS! Ha, maar signor Mandolino heeft de strijd nog niet gewonnen! Ik ga terug, Mieke!

HAHAHAHAHAHAHA

DONG

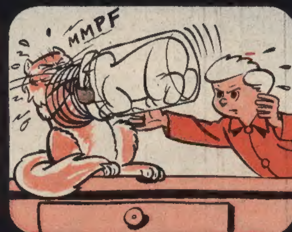

ZIEZO!

Ho! Ho!... De baas lacht niet meer... Wat is er aan de hand?.....

Langs dit valluik komen wij vlug bij de bokaal.
Gelukkig maar dat ik een keikop heb!

Mina! De bokaal! De veer! Vlug!
Begrepen, baas!

Ze zullen Spookske niet krijgen!

MMPF

Pak aan, signor!
HOO!

OEI! Dat was raak!
...en ik heb de bokaal niet!
PATS

JE VERDIENT EEN PAK SLAAG!

WAT? Jullie kennen mij nog niet! Wacht een beetje!

Eventjes de handschoen uittrekken, die ik gewoonlijk draag...

... en jullie mijn klauwen tonen!

Kom maar af, als jullie durven!

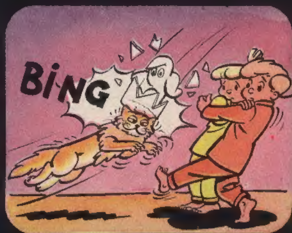

En intussen zet de bokaal zijn reis voort...

HO!
AAI!
HO!
III!
HAA!

Hij valt op een zaag...
WOIANG

... en komt terug op zijn vertrekpunt.

BING

MIJN REDDERS!
LIEFSTE SPOOKSKE!

De wereld is hard en slecht voor kleine spookskens zoals ik!
Blijf bij ons!
Wij zullen goed voor je zorgen!
EINDE

VOLGENDE WEEK
GLOBUL
GAAT UIT
HENGELEN